

1 november: Allerheiligen

Allerheiligen wordt gevierd op **1 november** en is een feestdag waarop alle heiligen van de Rooms-Katholieke kerk (ruim 100.000) gezamenlijk worden vereerd en herdacht.

Het feest wordt sinds de achtste eeuw gevierd. Op Allerzielen (2 november) worden alle gestorvenen herdacht. Allerheiligen en Allerzielen zijn de dagen waarop we stilstaan bij de onderwerpen dood en leven.

De voorbereiding voor beide feesten vindt vaak plaats op Allerheiligenavond. Allerheiligenavond wordt in het Engels Halloween genoemd. Sinds de Reformatie in de zestiende eeuw heeft Halloween zich, overgebracht door Ierse kolonisten, in de Verenigde Staten verder ontwikkeld. De laatste decennia is dit weer over Europa verspreid. Het huidige Halloween heeft met het kerkelijke feest niets meer te maken.

Rooms-Katholiek feest

Het thema van de katholieke kerkelijke viering is "het einde der tijden". Er worden missen opgedragen aan alle heiligen. Het leven van de heiligen die in de hemel verblijven wordt herdacht en als voorbeeld gesteld voor een goed christelijk leven.

Op de avond vóór Allerheiligen en op de dag zelf, worden voorbereidingen getroffen voor het feest van Allerzielen op 2 november. Kerkhoven worden schoongemaakt en met bloemen versierd.

2 november: Allerzielen

Allerzielen (het feest van alle zielen) is de dag waarop in de Rooms-Katholieke kerk de zielen van gestorvenen worden herdacht. Het feest wordt sinds de twaalfde eeuw gevierd op de dag na Allerheiligen: **2 november**. Allerzielen wordt overal in de wereld gevierd, maar het meest in de traditioneel katholieke landen zoals Italië, Spanje, Portugal en Latijns-Amerika.

Op Allerheiligen en Allerzielen wordt stilgestaan bij sterfelijkheid, dood en laatste oordeel.

Geschiedenis

In de 10^e eeuw werd door abt Odilo van Cluny op 2 november een gedenkdag ingesteld voor alle gestorven kloosterbroeders. In de twaalfde eeuw werd deze dag door paus Johannes XIX algemeen ingevoerd als feestdag voor alle gelovige zielen.

Rooms-katholiek feest

Vele gebruiken hebben zich rond deze geloofsleer ontwikkeld. Naast het bijwonen van missen, deelname aan processies, bidden en het ont-steken van kaarsen, behoren kerkhofbezoek en versiering van graven met (witte) bloemen tot de plechtigheden.

De gebruiken rond Allerzielen hebben ook aanleiding gegeven tot verteltradities. Verhalen over de tijdelijke terugkeer van doden, lichtjes die daarbij de weg moesten wijzen, klokkluiden en gekruiste bosjes stro op graven als afweer tegen het kwade, zijn daar voorbeelden van.

In België zet bijna iedereen grote potten chrysanten op de graven van familieleden. Het grijze kerkhof wordt daar dan een bloemenzee. In Midden en Zuid-Amerika wordt Allerzielen uitbundig gevierd. Hele families gaan naar het kerkhof met tassen vol eten en drinken. Ze versieren de graven met

bloemen en slingers. Muzikanten maken muziek, priesters houden preken. De hele dag is het een gezellige boel op de begraafplaats. Het feest sluit aan bij een oude traditie: je moet goed zorgen voor de geesten van de doden. Zo laat je zien dat die er nog gewoon bij horen.

